

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch (Nederlandene) den 18. marts 2022 — F mod Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Sag C-208/22)

(2022/C 257/28)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch

Parter i hovedsagen

Sagsøger: F

Sagsøgt: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal Dublinforordningen ⁽¹⁾, henset til 3., 32., og 39., betragtning hertil, og læst i sammenhæng med artikel 1, 4, 6, 18, 19 og 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter chartret) fortolkes og anvendes således, at det mellemstatslige tillidsprincip ikke kan opdeles, således at alvorlige og strukturelle krænkelser af EU-retten, der før overførslen begås af den muligt ansvarlige medlemsstat over for tredjelandsstatsborgere, der (endnu) ikke er Dublingengangere, ubetinget er til hinder for overførsel til denne medlemsstat?
- 2) Såfremt det foregående spørgsmål besvares benægtende, skal Dublinforordningens artikel 3, stk. 2, læst i sammenhæng med chartrets artikel 1, 4, 18, 19 og 47 fortolkes således, at såfremt den ansvarlige medlemsstat alvorligt og strukturelt krænker EU-retten, kan den overførende medlemsstat ikke efter Dublinforordningen på forhånd gå ud fra det mellemstatslige tillidsprincip, men må fjerne al tvivl med hensyn til eller godtgøre, at ansøgeren efter overførslen ikke kommer i en situation, som er i strid med chartrets artikel 4?
- 3) Hvilke bevismidler kan sagsøgeren anføre til støtte for sine argumenter om, at Dublinforordningens artikel 3, stk. 2, er til hinder for hans overførsel, og hvilke beviskrav må der herved anlægges? Har den overførende medlemsstat, henset til henvisningen til den gældende EU-ret på asylområdet i betragtningerne til Dublinforordningen en pligt til samarbejde eller omhu, eller skal den ansvarlige medlemsstat, såfremt der er tale om alvorlige og strukturelle krænkelser af grundrettigheder over for tredjelandsstatsborgere, indhente individuelle garantier for, at ansøgerens grundrettigheder respekteres efter overførslen? Vil dette spørgsmål skulle besvares anderledes, såfremt ansøgeren er i bevisnød og ikke kan støtte sine sammenhængende og detaljerede forklaringer på dokumenter, og dette ud fra forklaringernes art heller ikke kan forventes?
- 4) Skal spørgsmål III besvares anderledes, såfremt ansøgeren godtgør, at klager til myndighederne og/eller indgivelse af retsmidler i den ansvarlige medlemsstat ikke er mulig eller ikke vil være effektivt?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26.6.2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (EUT 2013, L 180, s. 31).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Hamburg (Tyskland) den 18. marts 2022 — Stappert Deutschland GmbH mod Hauptzollamt Hannover

(Sag C-210/22)

(2022/C 257/29)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Hamburg